

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ στον αγώνα των φυλακισμένων

Την ίδια στιγμή που το κράτος, τα αφεντικά και οι ρουφιάνοι τους (με δυο λόγια οι νόμιμοι εγκληματίες) συνεχίζουν ακάθεκτοι την επίθεση εναντίον μας, εναντίον όλων των από κάτω αυτής της κοινωνίας, οι κρατούμενοι στα κολαστήρια που λέγονται φυλακές έχουν ξεκινήσει έναν αγώνα (αρχικά με **αποχή συσσιτίου** από 29-11 ενώ πολλοί συνεχίζουν με **απεργία πείνας** από 6-12) απαιτώντας να ικανοποιηθούν αιτήματά τους που έχουν να κάνουν τόσο με τη μείωση των εξοντωτικών ποινών όσο και με τη βελτίωση των άθλιων συνθηκών διαβίωσης μες στις φυλακές. **Ο εγκλεισμός δεν παύει να είναι από μόνος του είναι ένα βασανιστήριο διαρκείας** όμως η ελληνική πραγματικότητα κάνει την κατάσταση ακόμα πιο ζοφερή καθώς -όπως λένε και οι κρατούμενοι- τους αντιμετωπίζουν χειρότερα και από ζώα.

Κι επειδή έχουμε καταλάβει ότι **η δικαιοσύνη είναι ταξική** καθώς όσο πιο χαμηλά βρίσκεται κάποιος στην ταξική και κοινωνική ιεραρχία τόσες περισσότερες πιθανότητες έχει να φυλακιστεί...

...ότι οι φυλακές δεν υπάρχουν για να προστατεύουν την κοινωνία από τους εγκληματίες όπως λόγω αφέλειας ή συμφέροντος λένε αρκετοί (στην τελική όποιος έχει μάτια θα δει πως υπάρχουν πολλοί περισσότεροι δολοφόνοι, βιαστές και κλέφτες έξω από τις φυλακές παρά μέσα σε αυτές)...

...ότι ο ρόλος της φυλακής είναι να

λειτουργεί ως άλλο ένα φόβητρο που διασφαλίζει την εκμεταλλευτική οργάνωση της κοινωνίας, το ότι δηλαδή τα κάθε είδους αφεντικά θα μπορούν να ζουν από την εκμετάλλευση όλων των υπολοίπων...

...επιλέγουμε να σταθούμε αλληλέγγυοι στον αγώνα των φυλακισμένων και θεωρούμε πως οι από κάτω αυτής της κοινωνίας αντί να ψάχνουν για προστάτες (κοινώς νταβατζήδες) πρέπει να κοιτάξουν να απαλλαγούν από αυτούς που πραγματικά εγκληματούν εις βάρος τους (οι οποίοι είναι αυτοί που ελέγχουν και το σύστημα απονομής δικαιοσύνης). Γιατί όποιοι ξεχνούν κάθε έννοια κοινωνικής αλληλεγγύης και δικαιολογούν τη βαρβαρότητα των φυλακών συντασσόμενοι τόσο εύκολα με καθάρματα σαν τους πολιτικούς, τους δικαστικούς και τους ανθρωποφύλακες δε θα έχουν που να στραφούν όταν οι πρώην ψευδοσωτήρες τους επιλέξουν να σημαδέψουν το δικό τους κεφάλι.

*“Από το Νοέμβριο του 2008 μέχρι και το Δεκέμβριο του 2009 ψηφίστηκαν τρία σχέδια νόμου για την αποσυμφόρνηση των φυλακών και τη βελτίωση των συνθηκών κράτησης. Δύο χρόνια μετά, ελάχιστα πράγματα έχουν αλλάξει και καμιά αποσυμφόρνηση δεν έγινε. Ο υπερπληθυσμός των κρατουμένων καλά κρατεί και οι συνθήκες παραμένουν άθλιες...Εμείς, οι κρατούμενοι των ελληνικών φυλακών, καταδικασμένοι στην απελπισία, με επιβολή εξοντωτικών ποινών, διαβιώνοντας χωρίς αξιοπρέπεια και άσκηση βασικών δικαιωμάτων στις παρούσες συνθήκες, χωρίς καμιά αυτονομία προσωπική, αγωνιζόμαστε καθημερινά για να διεκδικήσουμε τα αυτονότια... **Εμείς οι κρατούμενοι δεν παλεύουμε πλέον μόνο για την ελευθερία μας, αλλά και για την ίδια μας τη ζωή.**”*

(απόσπασμα από γράμμα των φυλακισμένων)

συνέλευση ενάντια στην ταξική και κοινωνική ειρήνη

Ο ΔΟΦΡΑΓΜΑ

Δεκέμβρης
2010

για περισσότερα στο
<http://anatopia.wordpress.com/>